

Fleiri tryggingar ið verða teknaðar — ódýrari gjald

Síðani vit í 1940 fóru undir at tryggja móti eldsvanda, er tryggingargjaldið farið niður í helvt.

Tryggið hús, innbúgv, vørur o. a. móti skaða av eldi, stormi, vatnleiðingsbroti og omanlopi. Eisini tryggja vit innbúgv og vørur móti innbrotstjóvarí. Vit tekna eisini glastryggingar.

Eru tað serstøk viðurskipti viðvíkjandi trygging av ogn tygara, ið tygum hava áhuga fyri, geva vit fegnir gjøllari frágreiðing.

Tryggingin hevur eisini umboðsmenn á hesum plássum, ið fegnir eru tygum til hjálpar:

Vági	Sverre Skaalum,	tlf. 73012
Tvøroyri	Hjørleif Enni,	tlf. 71061
Tórshavn	Kjartan Dalsgaard	tlf. 15222
Runavík	Havstein Ellingsgård,	tlf. 47055
Klaksvík	Páll Josephsen,	tlf. 55835

FØROYA BRUNATRYGGING

Telefon 17022
Smyrilsvegur 20 — Postboks 45
110 Tórshavn

Ringið!
— og vit skriva
 11820

Stórir ruðuleiki á havnarlagnum

Í langa tíð hevur lítið og einki skil verið á umstøðunum, ferðafólk hava, sum ferðast til og úr Havnini.

Fyri tað fyrsta er sera skitið niðri við Molan, har tey flestu strandfaraskipini leggja at, og er tí als ikki gangandi hjá fólki, ið ikki hava bil.

Bæði „Dúgvan“, „Trónður“ og „Smyril“ leggja at inni í krókinum.

Tvørturímóti verða ferðandi dálkað, tá bilar koma framvið teimum, tí hyljar í hópatali gera tað sera trupult at vera til gongu.

Sikta millum hyljarnar

„Tað er ikki hugsingur um at ynskja seg nøkunda snikkaleysan um-borð,“ um bert eitt lítið æl hevur verið, tí tað flýtur alt og er tann bera evja,“ sigur eitt av ferðafólkunum, sum dagliga ferðast við skipi millum Toftir og Havnina.

„Her noyðist ein at ganga og sikta millum hyljarnar, og sjálvt tað hjálpir lítið, tá ein ta næstu lötuna verður ígjøgnum av

bilum, ið koyra framvið, og heldur ikki kunnu gera við, at teir ikki fáa øll fyra hjólini turrsködd gjøgnum dikið.“

Heldur ikki bilarnir sleppa undan, tí teir dálkast eisini sera illa av at koyra á økinum.

Eingin bati

Hetta hevur verið støðan hjá ferðandi í langa tíð, og eingin bati tykist vera.

Ein annar trupulleiki, ið ger umstøðurnar vánaligar, er at eingin stýring er av,

hvør, ið eigur at koyra og halda av, tá allir bilarnir skulu hvør í sína ætt um-borð ella av skipunum.

„Nýggjar bíðirøðir eru júst gjørdar har niðri, men tað hjálpir als einki uppá trupulleikarnar, tí hesar krossa hvørja aðra, so illa slepst undan, at hvør má koyra sum best,“ sigur ein hýravnsgæfari við Sosialin. „Og tey allarflestu, vit koyra higani, gremja seg av røttum um, at einki skil er á.“

hj.

Brýtur náttúru- friðingarlógina

Í rættliga nógvar dagar eftirhondini hevur hesin bilurin av slagnum Mazda 323, staðið við vegjaðaran í Kollafirði.

Bilurin var í farnu viku fyri óhappi, so hann fekk so mikið nógvan skaða, at hann ikki kundi koyra frá staðnum.

Pláturnar eru tiknar av honum, og síðani óhappið

hendi, hevur hann staðið plátuleysur við vegjaðaran.

„Tá bilar missa pláturnar, hava teir sambært § 1 í náttúrfriðingarlógini ikki loyvi at standa nakrastaðni, uttan á privatum øki,“ sigur vakthavandi á Politigarðinum í Havn. „Og hevur hesin bilurin, talan er um, staðið har í fleiri dagar, fremur hann sjálsagt brot á hesa lógargrein.“

Hann sigur, at teir har annars plaga at venda sær til eigarann, og vita, um hann ikki kann syrgja fyri at fáa bilin beindan burtur.

Ger hann ikki tað, má lögreglan syrgja fyri at fáa hann burtur.

hj.

Hesin bilurin hevur í fleiri dagar staðið við vegjaðaran í Kollafirði eftir eitt ferðslu-óhapp í farnu viku.